

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อบายวันที่ ๑๕ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๔๙

ถึงนิพพานได้จากการสร้างความดี

ในวัดนี้ไม่มีใครท่องเที่ยวเข้าไปละ เพราะเป็นท่าเลขของพระภิกษุ จากศาลานี้เข้าไปข้างในเป็นบริเวณพระท่านภิกษุ ไม่มีใครเข้าไปละ คนมาก็ถึงแค่บริเวณศาลานี้แล้วก็ออก ๆ ทั้งนี้ ไม่ได้เข้าไป หากจะเป็นกรณีพิเศษอย่างนี้ จะเข้าไปก็ต้องมีพระนำเข้าไป ไปดูเป็นกิจจะลักษณะจริงๆ แล้วออก ตามธรรมดาไม่มีใครเข้า ไม่ให้เข้า

...พูดถึงเรื่องการยุ่งนี้ หลวงตายุ่งมากนะ ไม่ค่อยมีเวลาว่างในวันหนึ่งๆ แต่เราก็นอนเอา ลำบากลำบากขนาดไหนเราก็กิน เพราะเห็นแก่ใจของประชาชน ถ้าเห็นแก่ใจเราแล้ว เราไม่ไปไหนละ แต่เห็นใจผู้อื่น อุตส่าห์พยายามตะเกียกตะกายไป สำหรับเจ้าของเองมันหมดกำลังแล้ว มันไม่อยากไปไหนมาไหนแหละทุกวันนี้ มันหมดกำลัง

นี่คงจะหลายจังหวัดละมังมานี้ ที่มานี้มีหลายจังหวัดละมัง (๓-๔ จังหวัดคะ) สมุทรสาคร สมุทรสงคราม กรุงเทพฯ นครปฐม เมื่อวานนี้ก็กฐินวัดป่าบ้านตาด คนนี้แน่นหมดเลย จนหาที่จอดรถไม่ได้ ตั้งแต่เข้ามาสี่แยกนั่น ที่จอดรถไม่มีเลย ถึงขนาดนั้นละ คนมากเมื่อวานนี้

วันนี้เห็นพี่น้องทั้งหลายเข้าวัดเข้าวา ไปทำบุญให้ทานทอดกฐิน หลวงตารู้สึกว่าซาบซึ้งใจกับพี่น้องทั้งหลายเป็นอย่างมากทีเดียว เพราะการบุญการกุศลนี้เป็นธรรมสมบัติ ฟังเป็นฟังตายได้ ส่วนกิจการงานภายนอก เราก็อาศัยตามธาตุขันธ์ที่จำเป็นต้องอาศัยเขาเท่านั้นแหละ ส่วนจิตใจไม่ได้อาศัยวัตถุทั้งหลายเหล่านี้ มีเงินทองข้าวของกองเท่าภูเขา ก็ไม่มีความหมายสำหรับใจ บุญกุศลที่เกิดจากการให้ทาน รักษาศีล เจริญเมตตาภาวนานี้ต่างหากที่เป็นธรรมสมบัติเข้าสู่ใจ พาไปสู่สุคติโลกสวรรค์นิพพานได้โดยไม่ต้องสงสัย

จอมปราชญ์ทั้งหลายท่านหลุดพ้นจากทุกข์ไป เพราะการสร้างบุญสร้างกุศล ไม่ใช่เพราะการสร้างบาปสร้างกรรม แล้วพาสัตว์โลกจมลงในนรก จึงขอให้พากันตั้งอกตั้งใจ เวลาจะหลับจะนอน อย่าลืมในวันหนึ่งคืนหนึ่ง ตั้งแต่ตื่นนอนจนกระทั่งถึงค่ำ แล้วรอบไปเป็น ๒๔ ชั่วโมง ควรจะได้ไหว้พระ นั่งสงบใจอย่างน้อยสัก ๕ นาทีก็ยิ่งดี คือใจของเราเนี่ยมันติดมันดินอยู่ตลอด ไปอยู่ที่ไหนจิตนี้ไม่อยู่ มันติดมันดิน จะเอาอะไรมาสงบระงับมันไม่ได้ ต้องเอาธรรม เช่นการภาวนา พุทโธๆ หรือธัมโม หรือสังโฆ ด้วยความมีสติเป็นสำคัญ ให้กำกับใจเอาไว้ ให้ใจบริกรรมคำว่าพุทโธก็ได้ ธัมโมก็ได้ สังโฆก็ได้ และมีสติจับอยู่นั้น

ไม่ให้จิตมันวอกแวกคลอนแคลน ไปตามนิสัยของมันซึ่งอยู่ไม่เป็นสุข ให้มันอยู่เป็นสุขสงบ เย็นใจด้วยการภาวนา เวลาเราจะสงบใจก่อนจะนอน ขอให้ได้สงบใจกับศีลกับธรรม เสียก่อน จะเป็นสมบัติอันสำคัญเข้าสู่จิตใจเรา

การคิดการอ่านปรุงแต่งยุ่งเหยิงวุ่นวายกับโลกนั้นไม่มีสิ้นสุด ไม่ว่าคนมีคนจน ยุ่ง และเป็นทุกข์เหมือนกันหมด เพราะใจนี้มันกวนเจ้าของ คิดเรื่องนั้นเรื่องนี้ คิดไม่หยุดไม่ ถอยก็คือใจ ต้องเอาธรรมเข้าไปสงบระงับ ให้ความคิดความปรุงทั้งหลายนี้สงบตัวลง เมื่อ ความคิดความปรุงซึ่งเป็นเครื่องยุแห่ก่อกวนนี้สงบตัวลงแล้ว ใจก็สงบเย็นสบาย เช่น นัก ภาวนาท่านั่งภาวนา จะนั่งขัดสมาธิ พับเพียบ หรือทำไต่ก็ได้ แต่จิตนั้นให้มีธรรมเป็น เครื่องกำกับ เช่น พุทฺโธ หรือธัมโม หรือสังโฆ เป็นต้น มีสติกำกับไม่ให้มันคิดปรุงแต่ง เรื่องราวทั้งหลายที่เคยคิดมา ให้คิดเฉพาะเรื่องบทธธรรม มีสติกำกับใจของเราจะค่อยสงบ ลง ๆ เมื่อใจสงบแล้วเราจะเห็นความสุขชัดเจนว่ามีอยู่ที่ใจ

โลกทั้งหลายวิ่งหาความสุขทั่วโลกดินแดน ไม่มีใครเจอความสุขนะ เพราะกิเลสพา วิ่ง วิ่งไปไหนก็ยิ่งทุกข์ยิ่งเดือดร้อนวุ่นวายไม่มีสิ้นสุด คือกิเลสพาสัตว์โลกให้คิดให้ปรุงยุ่ง เหยิงวุ่นวาย แต่ถ้าคิดเรื่องอรรถเรื่องธรรมเข้าสู่ใจแล้ว จิตจะเข้าสู่ความสงบ เมื่อจิตสงบ แล้วจะเย็นใจสบายใจ เช่น เรานั่งภาวนาพุทฺโธ จิตให้อยู่กับพุทฺโธ สติกำกับอยู่นั้น ไม่ให้คิด เรื่องอื่น นอกจากคำว่าพุทฺโธอย่างเดียว นั่นนะเวลานั้นแล้วจิตจะสงบเย็นใจสบายใจ ที่นี้ คุณค่าราคาทั้งหลายที่เราแสวงหาทั่วโลกดินแดน ว่าอะไรจะวิเศษวิโสไม่มี กลับมามีอยู่ที่ ใจดวงสงบจากการภาวนานี้แล ถ้าสงบจากการภาวนาแล้ว เราจะเห็นคุณค่าของใจเรา

เวลานี้ใจเรามันเป็นบ๊อย มันวิ่งเต้นกับสิ่งนั้นสิ่งนี้ ทาสาระไม่สาระไม่สำคัญ มันหาก วิ่งของมันเอง แล้วทำเจ้าของให้เดือดร้อนวุ่นวาย แม้ที่สูตนอนก็ไม่หลับ เวลามันคิดมาก ๆ นอนไม่หลับก็มี เพราะมันคิดมาก ถ้าคิดให้หนักกว่านั้น จนกลายเป็นบ้าไปเลยก็มี เพราะ สติไม่มี จิตก็เป็นบ้าไปได้ จึงต้องเอาธรรมเข้าระงับ สติจับเข้าไปให้มีความรู้ตัวอยู่กับคำ บริกรรมภาวนา จิตมันจะวุ่นวายไปไหนก็ตาม มันจะหุดตัวเข้ามา เหมือนเราดึงจอมแห่ที่ ตากอยู่นั้น พอจับจอมแห่ดึงแล้ว ดินแหม้นจะหุดเข้ามา ๆ มาเป็นกองแห่ ที่นี้จิตของเรานี้ มันส่ายไปทั่วโลกดินแดน เหมือนเขาตากแหเอาไว้ พอเราภาวนาพุทฺโธ ก็เหมือนจับจอม แห่ดึงเข้ามา จิตสงบแนวเข้ามา เป็นกองแห่งความรู้เด่นอยู่ภายในใจ นั่นละเราจะเห็น ความแปลกประหลาดอัศจรรย์ขึ้นที่ใจของเรา

ไม่มีสิ่งใดอัศจรรย์ในโลกนี้ มีแต่ใจกับธรรมเท่านั้น ถ้าเอาธรรมเข้าไปอบรมจิตใจ ใจจะมีความสงบร่มเย็นแล้วเป็นสุข มีค่ามีราคาขึ้นกับตัวเอง ไม่ต้องไปหาค่าราคาที่ไหน

แหละ ถ้าลงใจกับธรรมได้สัมผัสกันให้เกิดความสงบเย็นใจแล้ว คุณค่าราคาจะขึ้นที่นั่น อยู่ที่ไหนก็สะดวกสบาย ให้พากันจำเอา

เราเป็นลูกชาวพุทธ อย่าปล่อยอย่างวางธรรมจนเกินไป ตื่นขึ้นมาวันหนึ่งจนกระทั่งหลับ ไม่มีพุทโธ หรือธัมโม หรือสังโฆ ตัดใจบ้างนี่มันเหลือประมาณนะ ควรจะมีพุทโธ หรือธัมโม สังโฆ เป็นบทบริกรรมภาวนาให้อยู่ที่นั่นสงบ แม้ไม่ได้มากเพียง ๕ นาที ก่อนจะหลับนอนก็ยังมีใจจะได้สงบเย็นในเวลาหยุดงานจากงานอื่น ๆ ซึ่งเป็นพื้นเป็นไฟ เข้ามาสู่งานพุทโธ ธัมโม หรือสังโฆ นี่ซึ่งเป็นงานน้ำดับไฟ จะเย็นขึ้นที่นี้ละ ให้พากันจำเอาพี่น้องทั้งหลาย

เราเกิดในท่ามกลางแห่งพุทธศาสนา นับว่ามีวาสนาแล้ว อย่าปล่อยธรรมดาปล่อยธรรมให้ผ่านจิตใจกาลเวลาไปเปล่า ๆ แล้วก็ตายทิ้งเปล่า ๆ เหมือนท่อนไม้ท่อนฟืน ท่อนไม้ท่อนฟืนตายแล้วเขาไม่ไปตกนรกขึ้นสวรรค์ชั้นพรหม แต่คนตายนี้ใจลงนรกได้ ไปสวรรค์ชั้นพรหมถึงนิพพานก็ได้ จากการทำดีและทำชั่ว ถ้าทำแต่ความชั่วแล้วก็พาเจ้าของให้จมลง ๆ สุดท้ายก็จมลงถึงมหันตทุกข์ แต่คนทำดีสร้างความดีงามขึ้นมา ก็ค่อยฟื้นขึ้นมา ๆ อย่างน้อยก็มาเกิดเป็นมนุษย์ จากนั้นก็เป็นเทวบุตรเทวดา อินทร์พรหมไป จนถึงนิพพานได้จากการสร้างความดี

จึงขอให้พี่น้องทั้งหลายพากันสร้างความดี เวลาจะหลับจะนอนอย่าลืมคำบริกรรมภาวนาพุทโธ ๆ ให้หลับกับพุทโธนั่นแหละเป็นการดี พากันจำเอา วันนี้เทศน์เพียงเท่านี้แหละ เพราะวันนี้เทศน์มากต่อมาก ไม่ทราบว่่าก็กัณฑ์ เทศน์สอนประชาชนที่เข้ามาเกี่ยวข้อง เทศน์ไปเทศน์มาเจ้าของก็เหน็ดเหนื่อย จึงเทศน์เพียงเท่านี้

ขอฝากธรรมนี้ไว้กับหัวใจท่านทั้งหลาย อย่าปล่อยอย่างวาง จากวัดป่าบ้านตาดไปแล้ว อย่าจากธรรมคือคำบริกรรมภาวนา แม้ที่สุดนั่งรถไปก็ให้นึกภาวนาพุทโธ ๆ ไป จะเป็นผู้ชุ่มเย็น ๆ อยู่กับพระพุทโธเจ้าคือพุทโธ อยู่กับพระธรรมคือพุทโธ อยู่กับพระสงฆ์คือพุทโธ จะเย็นใจ ไปบนรถ นั่งรถไปก็ให้มีพุทโธ เอาเพียงเท่านั้นแหละ ต่อไปนี้จะให้ศีลให้พร แล้วจะได้กลับบ้านกลับเรือนของตน

พูดท้ายเทศน์

ใครยังไม่เคยเห็นหลวงตาก็ดูเสีย วันนี้ตั้งหน้ามาดูหลวงตา มาฟังธรรมะหลวงตาให้ดูให้ฟังให้ถึงใจถึงตานั้นแล้วกลับไปด้วยพุทโธ ๆ ตัดใจไป เท่านั้นละ ฝากธรรมไว้กับใจท่านทั้งหลาย

เมื่อวานนี้ไปกราบพ่อแม่ครูจารย์ที่พิพิธภัณฑ์ คนก็แน่นเลย เขาก็มาทอดกฐินเหมือนกัน ทอดกฐินแล้วเขาจะกลับ เขามาที่นั่น เขาก็ไม่เคยเห็นเรา พอใครเจอเข้าปั๊บจำได้เลยๆ คงจะเห็นจากทีวีนะ เขารู่มใส่เลย เราก็เลยนั่งให้ ๒ นาที มันรุ่มเข้ามาเลย เรานั่งให้ ๒ นาที ลูกจากนั้นก็ขึ้นรถมาเลย เต็มวัดสุทธาวาส วานนี้รถไม่รู้กี่คัน เขาไปทอดกฐินที่นั่นที่นี้มา

ที่ว่าวัดป่าสุทธาวาสนั้นพูดตามชื่อดั้งเดิม คือแต่ก่อนเขาเรียกดงบาก ตรงนั้นเป็นดงทั้งหมดเลย ไม่มีบ้านคนแม่หลังคาเดียว ที่ทำการอันนั้น กว้างๆ เป็นที่ทำการราชการ ที่เต็มไปหมดนั้นแต่ก่อนเป็นดงทั้งหมด เขามีสนามบินอยู่ทางที่จะเข้า สนามบินกว้างขวางสุดสายตา เพราะเครื่องบินแต่ก่อน มันทำสนามกว้างๆ ลง มันไม่ได้ทำลงแบบทางคอนกรีตทำกว้างๆ แลวนั้นไม่มีบ้านคนนะ เราทันได้ไปเห็นอยู่ เขาเรียกว่าวัดป่าสุทธาวาส สมควรเพราะไม่มีบ้านเลยแม่หลังคาเดียว ที่เต็มอยู่แต่บ้านทุกวันนี้ละ ไม่มีบ้านเลย ไปบิณฑบาตตัวจังหวัด ๒ กิโล เขามานี้ก็เป็นดงทั้งหมดเลย เขาเรียกดงบาก นั่นละที่ให้ชื่อว่าวัดป่าสุทธาวาส เหมาะสมเพราะไม่มีบ้าน เดียวนี้ดูซินะ ป่ามีที่ไหน มีแต่บ้านเต็มไปหมดเลย

เราไปปี ๒๔๘๐ เท่าไรนะ ก็ยังทันได้เห็นป่าอยู่ เป็นป่าทั้งนั้น ตอนนั้นยังไม่มีบ้านคนเลย มีสนามบินอยู่โน้น ทางที่จะเข้านี้เป็นสนามบิน โลง มีแต่วัวแต่ควายกินหญ้าอยู่เต็มสนาม บ้านคนไม่มี เป็น พ.ศ.๒๔๘๔ หรือใจ เราไปถึงที่นั่นเป็นครั้งแรก ไปสุทธาวาส แล้ววัดก็เป็นป่าทั้งหมดเลย สมควรที่ว่าวัดป่าสุทธาวาส ช้างนอกข้างในที่ไหนมีแต่ดงทั้งหมดเลย ไม่มีบ้านคน แต่เดี๋ยวนี้ดูซิ มันเป็นบ้านคนทั้งหมดแล้ว

นี่เราไปหาพ่อแม่ครูจารย์มันเป็นครั้งแรกละ เดินทางไปองค์เดียว ก็ไปพักที่สุทธาวาส ดูเหมือนได้ ๒ คืนเท่านั้นละ พักอยู่นั้น ๒ คืน เป็นป่าล้วนๆ นะ วัดป่าโดยแท้จากนั้นก็เดินทางไปหาท่าน ฉันทเสร็จแล้วก็เดินทาง เรื่องถนนหนทางไม่ต้องพูด ไม่มี รถไม่มี เดิน ฉันทเสร็จแล้วก็ไป ไปถึงที่แรกบ้านโคกเสียก่อน มีดพอดี เดินไปถึงนั้นแล้วก็ไปเจอโยมในหมู่บ้าน ไหนได้ทราบที่ท่านอาจารย์มั่น อยู่วัดป่าบ้านโคกนี้ไซ้ไหม บอกว่าไซ้ ท่านเพิ่งมาสร้างอยู่ที่นี้ อยู่ทางตะวันตกกว่านั้น ไหนละทางไปไหน แกก็เลยพาเราไปหาทางที่จะต่อเข้าไปวัดบ้านโคกนั่นละ คือทางมันเป็นป่า เป็นทางคนเข้าไป เข้าไปถึงนั้นมืดแล้ว

ไป...ท่านก็เดินจงกรมอยู่ข้างๆ ไม่เห็นเพราะไปกลางคืน เขาชี้บอกเราก็ไปตามทางทางก็พอเป็นด่านๆ เข้าไปแล้วก็ไปดู เขาบอกว่า นี่ละไปเส้นนี้ละ มากี่ถูกจริง ๆ เข้าถึงวัดแล้วท่านเดินจงกรมอยู่นั้น เราไม่เห็น พอเข้าไปแล้วมีกุฏิหลังหนึ่งอยู่ข้างๆ นั้น เราผ่านเข้ามานี้ก็มิศาลาหลังเล็กๆ พอให้สงสัยดี ๆ ว่า เอ๊ะ จะเป็นศาลาหรือเป็นกุฏิหน้า สงสัย ยืนดู

ศาลา ท่านกั้นห้องอยู่ศาลาเล็ก ๆ แล้วท่านเดินจงกรมอยู่ข้าง ๆ กลางคืนไม่เห็นท่าน กำลัง ยืนเชื่อว่าฟังถึงเรื่องศาลา นี่จะเป็นศาลาหรือเป็นกุฏินี้ ถ้าเป็นกุฎิก็จะใหญ่ไปสักหน่อย ถ้า เป็นศาลาก็จะเล็กไปสักนิดหนึ่งเราว่างั้น ความจริงก็คือศาลานั้นแหละ

ท่านยืนอยู่ที่นี่ เราเดินไปเซ่อ ๆ ปุบขึ้นมา ใครมานี่ท่านว่า อยู่ข้าง ๆ นี่ นี่ละที่ว่า กระผม ท่านก็แผดขึ้นเลย นั่นเห็นไหมธรรมท่าน เจียบ ๆ พระเดินจงกรม มีพระอยู่ ประมาณสัก ๘ องค์ ๙ องค์ เสียงขึ้นเลยเชียว อันผม ๆ ตั้งแต่คนหัวล้านมันก็มีผมตรงที่ มันไม่ล้าน ค้านชินะ เราก็เปลี่ยนปุบเลย กระผมชื่อพระมหาบัว เอ้อ ก็ว่างั้นซี อันนี้ผม ๆ ตั้งแต่เด็กมันก็มีผม เอาอีกแหละ ท่านจึงได้ใส่เอาอย่างหนัก แหมท่านเทศน์เต็มเหนี่ยวเลย สมเจตนาของเราที่มุ่งไปหาท่านจริง ๆ เสียงนี้ลั่นเลยเชียว

ก็พอดีกับเราก็มุ่งเต็มที่ในธรรมทั้งหลายจากท่าน ท่านก็เทศน์เต็มเหนี่ยวเลย ถึงใจ ถึงใจในวันนั้นเป็นวันแรกเลย เรื่องมรรคผลนิพพาน เพราะเราสงสัยมรรคผลนิพพาน ทั้ง ๆ ที่อ่านเรื่องมรรคผลนิพพานแต่ก็สงสัยอยู่นั่นละ ท่านก็มาไล่เข้าไป ท่านมาหาอะไร มาหา มรรคผลนิพพานหรือ นั่น ขึ้นแล้วนะ ต้นไม้เป็นต้นไม้ ภูเขาเป็นภูเขา ดินฟ้าอากาศ เป็นดินฟ้าอากาศ ไม่ใช่กิเลสไม่ใช่ธรรม ไม่ใช่มรรคผลนิพพาน มรรคผลนิพพานแท้ กิเลส แท้อยู่ที่จิต นั่น ไล่เข้า ท่านใส่เปรี้ยง ๆ เลย ฟังอย่างถึงใจ

นั่นละที่ความสงสัยในมรรคผลนิพพานขาดสะบั้นไปหมด ทั้ง ๆ ที่จิตมีกิเลส แต่ มรรคผลนิพพานให้สงสัยไม่มีเลย นั่นละอำนาจธรรมของท่าน ท่านชี้ลงที่ใจ ๆ ปฏิเสธ ทั้งหมดข้างนอก ไม่ใช่กิเลสไม่ใช่ธรรม ไม่ใช่มรรคผลนิพพาน กิเลสแท้ธรรมแท้ มรรคผล นิพพานแท้ที่อยู่จิต เอ้า เบิกออกด้วยจิตตภาวนา ท่านจะได้เห็นธรรมแท้กิเลสแท้ที่จิตนี้ แหละ ไม่เห็นที่อื่นที่ใดเลย ให้ดูตรงนี้ ฟังอย่างถึงใจแล้ว ตั้งแต่นั้นมาชัดใหญ่เลยเรา เพราะนิสัยเราพูดถึงเรื่องความจริง จริงจังมาก จะเข้าขั้นผาดโผนนั่นแหละ ถ้างงได้ลงใจ ตรงไหนแล้วขาดสะบั้นเลยเชียว อันนี้ก็เหมือนกัน ฟังท่านเทศน์เรื่องมรรคผลนิพพาน เหมือนอยู่ชั่วเอื้อม ๆ นี่ละมันถึงความพากเพียรของเราไป เอาละ พอละที่นี้ มัน ๒ พัก ๓ พักแล้ว มันจะตายแล้วนะ เทศน์ ๒ พัก ๓ พัก วันนี้จันไม่มีเสียงเทศน์แล้ว อ่อนลง ๆ เอา ละเลิก

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz